

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 234. szám
1989. október 4., szerda

POLITIKAI NAPILAP

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

Megkérdeztük az rt. igazgatóját

Árt-e a sár a Hungáriának?

— A véleményemet megírtam a Magyar Hírlapnak, de csak a számszaki tévedések helyesbítésére mutattak készséget. Mi pedig nem azt tartottuk volna fontosabbnak.

— Igy hát váltunk témát? Mi újság a Hungária rt.-ben?

— Sok elfoglaltságot ad az alaptőke-emelés előkészítése, s hogy szeretnénk átalakulni vegyes vállalattá. Tudja, az üzemeltetés első öt évében a saját építési és működési szállodavállalkozás teljes adómentességet élvez, ha az alaptőke legalább 30 százaléka külföldi működő tőke. A vegyes vállalat mellett szól az is, hogy a minisztériumi idegenforgalmi alap juttatását, s a műemlékfelügyelőség támogatását elnyerhetjük így. Tehát most minden erőnkkel az arab, svájci, francia, német, osztrák, ausztrál, jugoszláviai kapcsolatokra koncentrálnak, — egyik tárgyalást követi a másik.

— A kilátások?

— Biztatók, hiszen van olyan partner, aki tőkerésztétel fejében anyagszállítást vállalna, burkolóanyagot, bútort, s más berendezést szállítana. El tudom képzelni, hogy százmillió forintból ötvenet anyagban fogadnánk el — az év végéig szeretnénk odáig eljutni, hogy a szindikátusi szerződést megkötöthessük. Nos, ezért mondtam, az rt. munkatársai elfoglaltak. De mielőtt megkérdeznék, válaszolok: egyszer sem voltam külföldön tárgyalni.

— Milyenek a lehetséges partnerek?

— Nézze, a befektetőknek a józan számítások szerinti nyereségüket meg kell találniuk ebben a vállalkozásban, tehát nagyon alaposak. (De nyitottak is, amit úgy érthet: ha ez a Hungária Budapesten, vagy Nyugat-Magyarországon volna, már régen meglenne a szükséges tőke.) Egy ilyen viszonylag kis szobaszámú szálloda nem kifejezetten bomba üzlet, ezt ok tudják, s tőlük most már mi is... Vagyis minden centet biztos helyen akarnak és nem érdeklí őket, hogy a háttérben esetleg politikai csatározások folynak. De persze rákérdeznék. A gazdaság, az üzlet sem válhat a politika eszközzé — mondják, s velük egyetértve most a hungáriásoknak le kell rázniuk magukról az odafröccsent sárpöttyöket. S igaza lehet: a hallgatás rossz megoldás. Kérdezzen!

— Úgy szól egy „vadász”: a tanács felbecsülhetetlen értékű épületet juttat az rt.-nek át...

— Ha én egy roncsautót odaadok a szerelőnek, kezdjen vele bármit, nekem csak nyűg a tárolás, akkor ne vádoljam később azzal: ki-pofozta, rendbehozta, működőképessé tette a motorját is. Szóval furcsállom a részvénytársaságot ért vádat, hiszen egy tiszta szándékú, bár kétségtelen üzleti alapon nyugvó vállalkozás, egy

Zavarba ejtő volt a hallgatás. Nem lehetett tudni, sündisznóállásba húzódott-e a Régi Hungária Szálló Részvénytársaság, vagy mégis inkább a szemünknek hihetünk, hiszen igen kemény tempójának látszik még kívülről is az építkezés. Vártuk hát, majd csak adnak magukról valami hírt azok után, hogy sár látszott fröccsenni a szállodamentő vállalkozásnak az üzleti életben természetesen kényesen féltett és tisztán tartott becsületére. De mert csönd volt, és „no comment”, ahogy szövívői körökben ezt mondani szokták, csak megkérdeztük végül az rt. ügyvezető igazgatóját, Darányi Istvánt, mint vélekedik a „Haverok kapitalizmusáról”, a kormányzóvívő főszereplésében megjelenő kormánylap szeptember 14-i cikkéről.

roncsból értéket teremtő és ezért hasznos is remélő akció kérdőjeleződik most meg. Hogy ez ellentétes volna a város érdekeivel, azt vissza is utasíthatnám. De inkább arra kérem, híresztelje: októberben nyílt napot szervezünk, bárki bemehet, körülnézhet, meggyőződhet róla: elherdáltuk-e, amit ránk bízta.

— De a fizetésük?...

— Mutasson nekem még egy, több mint félmilliárdos beruházást, amit öt főállású alkalmazott és egy nyugdíjas gazdasági szakértő szervez-irányít.

— És a tiszteletdíjak?

— Az igazgató tanács, a felügyelő bizottság tagjainak díjazásáról a közgyűlés döntött, a mai magyar gyakorlathoz képest közepes summát állapítva meg. S noha ezek nem munka nélkül felvehető összegek — hiszen például az igazgató tanács tagjai kemény vállalatvezetői felelősséggel tartoznak döntéseikért — öt közül idén nem vették fel tiszteletdíjukat. Ha úgy tetszik, más funkcióikkal összeegyeztethetetlennek tartanak ezt.

— De felvehetnék?

— Másutt a világban mindenütt fel is veszik! Teljesen szabályos volna, a közgyűlés döntött így.

— Korábban szó volt arról, hogy lakossági részvényjegyzést is elfogadnak. Most, hogy a szükséges tőke nincs még együtt, nem meglelték fel ezt az ötletet?

— Márciusi közgyűlésünk a még hiányzó 180 millió felét külföldről szeretnénk összegyűjteni, a többi bel-földről, akár — tízezres címletű — lakossági részvényki-bocsátásból. Egy jelentkező máris van: Kass János, aki október elsejétől vállalta a beruházás művészeti menedzselését, biztosan vesz egyéni részvényt. Az ő nemzetközi hírneve-rangja egyébként akárhány részvénynél többet ér: az arculat megerősítésében, a képző- és iparművészek szervezésében számíthatunk rá. Hallotta egyébként, hogy Philip Rosenthal indulni kíván a versenytárgyaláson? Mit szól hozzá?

— Bizakodom.

Pályf Katalin

Szakszervezet és művelődés

A SZOT diktál, az szmt bírál

A SZOT a szakszervezeti művelődési munkára tett írásos javaslatában a mai helyzetű idegen koncepciót dolgozott ki, melyben új frazeológiával, de a régi, szemantikus gondolkodással próbálnak a további munkálkodásnak irányt adni. A koncepció nem számol azzal, hogy sem a dolgozók, sem a gyárak nem érdekeltek egy magasabb műveltségi szint elérésében. A munkahelyi művelődés fogalmát ma át kell értelmezni, és mindenképp a szakmai művelődést kell elősegíteni.

A művelődésre való igény csökkentése nemcsak a dolgozók, hanem a vezetők körében is megfigyelhető. Az életmód átalakulása nem kedvez a kultúrának, a műveltségi szint emelésének, hiszen általános a túlmunka, a mellékállás, és a jövedelmek nagysága sincs arányban a képzettség mértéké-

vel. Azonban azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a hazánkba beáramló nyugati tőke hatékony felhasználásához egy képzetesebb, kulturáltabb munkaerőbázisra van szükség. A képzetesebb munkás az átképzés problémájával is könnyebben megbirkózik; a többoldalúan felkészült dolgozó nagyobb eséllyel indul, ha munkahelyet kell változtatnia.

A SZOT most közreadott koncepciójában leszögezi, hogy „az alulról jövő kezdeményezések” híve, holott javaslata számos megkötöttséget tartalmaz. A javaslat szót jobb híján használhatjuk, hisz a koncepcióból igazából hiányoznak a konkrétumok, és a „kell” szóval operálva, a dokumentum nem más, mint óhajok sorozata. Egyetlen pontban sem említik a megvalósítan-

dó feladatok „hogyanját”, arról nem is beszélve, hogy az anyagi szükségességét szinte teljes egészében kifelejtették a koncepcióból.

Ma a SZOT első számú feladata a munkaerőmozgás elősegítése, illetve a képzés nem ideológiai alapon történő megszervezése. Támogatnia kell a dolgozók átképzését; az oktatásban való részvétel alapvető emberi jogként kezelendő. A baj az, hogy ma szinte egyetlen vállalat sem tudja meghatározni az átképzés irányát.

Mindezt tegnap délután, az szmt kulturális bizottságának ülésén hallottuk. A résztvevők annak reményében bírálták a SZOT-dokumentumot, hogy nem ezt, hanem egy valóban korszerű másikat fogadnak majd el a szakszervezetek irányító testületei.

P. Sz.

A kormány optimista

Az EKG képviselője szerint Magyarország újabb kedvezményekre számíthat

A közös piaci országok és Magyarország üzletemberei kedden a Magyar Gazdasági Kamarában megbeszélést folytattak arról, miként fejleszthetők a kapcsolatok.

A résztvevőket Gábor András, a Magyar Gazdasági Kamara elnöke köszöntötte, majd Antal László kormányfőtanácsos adott tájékoztatást a magyar reformprogram végrehajtásáról.

Hangsúlyozta: Magyarország célja, hogy a fejlett, demokratikus országok európai közösségének egyenrangú tagjává váljon. Ebből a szempontból biztató, hogy a magyar és a lengyel reformok megsegítésével foglalkozó 24 ország visszafordíthatatlannak ítéli a magyarországi gazdasági változásokat. A kormány elhatározott szándéka, hogy tovább folytassa a reformpolitikát. Ehhez megfelelő programmal rendelkezik. Az egységes piac kialakítása érdekében például hamarosan sor kerül a Szovjetunióval folytatott külkereskedelemben a dollárelszámolás bevezetésére. Kedvező: javulnak Magyarország esélyei a szükséges struktúraváltás végrehajtására úgy, hogy közben ne kerüljön veszélybe a külső fizetőképesség. Ebből a szempontból a magyar kormány lényegesen optimistábban ítéli meg a helyzetet, mint három hónappal ezelőtt. Azóta ugyanis előrehaladt a magyar reform külső támogatását szolgáló intézkedések kidolgozása Európában és az USA-ban egyaránt.

John Maslen, az Európai Közösségek Bizottsága külkapcsolati főigazgatójának osztályvezetője röviden ismertette Magyarország milyen támogatásra számíthat. Elmondotta: a bizott-

ság szerint a közösség országainak sürgősen segíteniük kell a magyar változásokot. Elképzeléseikben egyaránt szerepelnek a pénzügyi egyensúly megerősítését, valamint a reformok támogatását szolgáló intézkedések. A bizottság javítani kívánja az értékesítési feltételeket a magyar vállalatok számára a közösség országainak piacain. Tervezik, hogy meggyorsítják a mennyiségi korlátozások leépítését, azokra 1995 helyett már 1992-ig sor kerül. A mezőgazdasági termékek kereskedelmében is koncessziókra számíthatunk. A bizottság javasolja, hogy Magyarország számára a közösség alkalmazza a kereskedelemben az általános preferenciális elbánást, amelynek révén jelenleg elsősorban a fejlődő országokat részesítik egyoldalú előnyökben. A tőkebefektetők ösztönzésére lehetővé teszik, hogy Magyarország pénzhez jusson az Európai Beruházási Banktól, valamint a közösség kockázati alapjából. Konkrét segítséget pedig a bizottság 200 millió ECU-t különít el a közösség költségvetéséből, 1990-ben Magyarország és Lengyelország támogatására, s valószínűleg a tagországok hozzájárulása is el-

éri a 100 millió ECU-t. Támogatás várható az USA-tól, valamint a skandináv országoktól is.

Melga Tibor kereskedelmi miniszterhelyettes röviden arról szölt, hogy a reform további lépésenként megkezdődik az ország kül-gazdasági kapcsolatainak alapvető átrendeződése. Ez ugyan nem jelenti azt, hogy minimálisra csökkennek a KGST-kapcsolatok, ám tény, hogy a közösség országai-val folytatott külkereskedelem aránya várhatóan jelentős mértékben növekedni fog. Jelenleg Magyarország KGST-partnerével bonyolítja kereskedelmének 50 százalékát, s a dollárelszámolású forgalomban a közösség országai 75 százalékkal részesednek. Tovább folytatódik a külkereskedelemben liberalizálása. Már jelenleg is a dollárelszámolású import 40 százaléka, jövőre pedig 60 százaléka bonyolódik liberalizált formában.

A tanácskozáson részt vevő külföldi üzletemberek ezután számos előadást hallgattak meg a magyarországi változásokról, az új bankrendszerrel, a vegyesvállalat-alapítási lehetőségekről. Szerdán kétoldalú üzleti megbeszélésekkel folytatódik a találkozó.

Az elmúlt évad végi szavazás alapján

Az év zenésze — Szegeden

Évente a zenei világnapon adják át „Az év zenésze” kitüntetést a Szegedi Szimfonikus Zenekar tagjai közül annak, akit a kollégái erre érdemesnek találnak. Az elmúlt évad végi szavazás alapján a győztes Csik Olivér lett. A fagottművész közel egy évtizede tagja a zenekarnak.